

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 29.4.2010 (Conseil d'État (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Source Claire, Nord Plantes EURL, RCS Distribution, Ponroy Santé ja Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires v. Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports ja Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Asia C-446/08) ⁽¹⁾

(Direktiivi 2002/46/EY — Ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Ravintolisien valmistuksessa sallitut vitamiinit ja kivennäisaineet — Enimmäismäärät — Yhdenmukaistaminen unionin tasolla — Yhdenmukaistamista ei ole suoritettu — Jäsenvaltioiden toimivalta — Näiden määrien vahvistamisessa noudatettavat menettelytavat ja huomioon otettavat kriteerit — Kansallinen säännöstö, jossa määrät vahvistetaan — Määrän vahvistaminen nolllaksi)

(2010/C 161/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Source Claire, Nord Plantes EURL, RCS Distribution, Ponroy Santé ja Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires

Vastaajat: Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports ja Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Muu osapuoli: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Conseil d'État (Ranska) — Ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10.6.2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/46/EY (EYVL L 183, s. 51) ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan tulkinta — Jäsenvaltioiden toimivalta vahvistaa ravintolisissä sallittujen vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismäärät silloin, kun niitä koskevia yhteisön säännöksiä ei ole — Enimmäismäärien vahvistamisessa huomioon otettavat kriteerit

— Fluorin täydellinen käyttökielto, jonka jäsenvaltio on asettanut noudattamatta direktiivin 2002/46/EY 12 artiklassa vahvistettuja sääntöjä — EY 28 ja EY 30 artiklan vastainen kaupan määrällinen rajoitus

Tuomiolauselma

- 1) Ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10.6.2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/46/EY on tulkittava siten, että jäsenvaltioilla on toimivalta antaa ravintolisien valmistuksessa sallittujen vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismääriä koskevia säännöksiä niin kauan kun komissio ei ole vahvistanut näitä määriä tämän direktiivin 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen soveltamista.
- 2) Sen lisäksi, että jäsenvaltioilla on velvollisuus ravintolisien valmistuksessa sallittujen vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismääriä vahvistaessaan noudattaa EY 28 ja EY 30 artiklaa, niillä on velvollisuus käyttää sääntelynsä perustana direktiivin 2002/46 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa olevia vaatimuksia, mukaan lukien vaatimus yleisesti hyväksytyihin tutkimustietoihin perustuvan tieteellisen riskinarvioinnin suorittamisesta, siihen saakka kun komissio vahvistaa nämä määrät direktiivin 5 artiklan 4 kohdan nojalla.
- 3) Direktiiviä 2002/46 on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa ravintolisien valmistuksessa sallittu tietyn kivennäisaineen enimmäismäärää vahvistettaessa on mahdotonta mitata tarkkaan tämän kivennäisaineen saantia muista ravintolähteistä, jäsenvaltio voi, jos on havaittu vaara siitä, että kyseisen kivennäisaineen saanti ylittää sille vahvistetun suurimman turvallisen raja-arvon, ja edellyttäen, että EY 28 ja EY 30 artiklaa noudatetaan, vahvistaa kyseisen enimmäismäärän nolllaksi turvautumatta direktiivin 12 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn niin kauan kun komissio ei ole vahvistanut ravintolisien valmistuksessa sallittujen vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismääriä tämän direktiivin 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- 4) Direktiivin 2002/46 5 artiklaa on tulkittava siten, että sitä, että soveltuvilla myyntimerkinnöillä voidaan saada se kuluttajaryhmä, johon ne on kohdistettu, olemaan käyttämättä ravintoainetta, joka on sille vähäisinä määrinä hyödyllinen, ei ole pidettävä merkityksellisenä seikkana ravintolisien valmistuksessa sallittujen vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismääriä vahvistettaessa. Eri kuluttajaryhmien herkkyysasteiden huomioon ottaminen antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden soveltaa koko väestöön tällaista erityiselle kuluttajaryhmälle, kuten lapsille, sopivaa enimmäismäärää ainoastaan siinä tapauksessa, että tällainen toimenpide on rajoitettu siihen, mikä on tarpeen tähän ryhmään kuuluvien ihmisten terveyden suojelun turvaamiseksi, ja että toimenpide on oikeassa suhteessa sillä tavoiteltuun päämäärään, jota ei voida saavuttaa Euroopan unionin sisäistä kauppaa vähemmän rajoitettavilla toimenpiteillä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on selvitettävä.

5) Direktiiviä 2002/46 on tulkittava siten, että se on esteenä ravintolisien valmistuksessa sallittujen vitamiinien ja kivennäisainesten enimmäismäärien vahvistamiselle silloin, kun näille vitamiineille ja kivennäisaineille ei ole vahvistettu suurimpia turvallisia raja-arvoja siksi, ettei vaaraa ihmisten terveydelle ole havaittu, ellei niiden vahvistamista ole pidettävä perusteltuna ennalta varautumisen periaatteen nojalla, jos tieteellinen riskinarviointi on osoittanut, että terveyteen kohdistuvien todellisten riskien olemassaolosta tai laajuudesta vallitsee tieteellinen epävarmuus. Sen jälkeen kun suurimmat turvalliset raja-arvot on vahvistettu, mahdollisuutta vahvistaa ravintolisien valmistuksessa sallittujen vitamiinien ja kivennäisainesten enimmäismäärät tasolle, joka jää huomattavasti näiden raja-arvojen alapuolelle, ei voida sulkea pois, jos enimmäismäärien vahvistaminen on perusteltua direktiivin 2002/46 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa olevien vaatimusten huomioon ottamisen vuoksi ja vahvistaminen tapahtuu suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Tämän arvioinnin suorittaminen kuuluu ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle, ja arviointi on suoritettava tapauskohdaisesti.

(¹) EUVL C 327, 20.12.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 22.4.2010 (Landesgericht Innsbruckin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols v. Land Tirol

(Asia C-486/08) (¹)

(Sosiaalipolitiikka — Osa-aikatyötä ja määräaikaista työtä koskevat puitesopimukset — Kansalliseen lainsäädäntöön sisältyvät, osa-aikaisia, satunnaisia tai määräaikaista työntekijöitä koskevat epäedulliset säännökset — Yhdenvertaisen kohtelun periaate)

(2010/C 161/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Innsbruck

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols

Vastaaja: Land Tirol

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Landesgericht Innsbruck — Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammattilaisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta 15.12.1997 annetun neuvoston direktiivin

97/81/EY (EYVL 1998 L 14, s. 9) liitteessä olevan 4 lausekkeen 1 ja 2 kohdan, Euroopan ammattilaisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43) liitteessä olevan 4 lausekkeen sekä miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (EYVL L 204, s. 23) 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan tulkinta — Kansallinen säännös, joka koskee työsuhteita työntekijöitä ja jonka soveltamisalan ulkopuolelle on suljettu tietyt osa-aikaisesti, tiettyä hanketta varten tai määräaikaista palkatut työntekijät — Sellaisia työntekijöitä, jotka siirtyvät kokoaikaisesta työstä osa-aikaiseen työhön ja sellaisia työntekijöitä, jotka pitävät kaksi vuotta vanhempainlomaa, koskevat epäedulliset säännökset vuosilomaoikeuden osalta — Yhdenvertaisen kohtelun periaate miespuolisten ja naispuolisten työntekijöiden, osa-aikaisten ja kokoaikaisten työntekijöiden sekä määräaikaissa ja pysyvässä työsuhteessa olevien työntekijöiden välillä

Tuomiolausuma

1) Asian kannalta merkityksellistä unionin oikeutta ja erityisesti Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammattilaisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta 15.12.1997 annetun neuvoston direktiivin 97/81/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 7.4.1998 annetulla neuvoston direktiivillä 98/23/EY, liitteessä olevan 6.6.1997 tehdyn osa-aikatyötä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 2 kohtaa on tulkittava siten, että sen vastaisena on pidettävä sopimussuhteista työntekijöistä 8.11.2000 annetun Tirolin osavaltion lain (Tiroler Landes-Vertragsbedienstetengesetz), sellaisena kuin se oli voimassa 1.2.2009 saakka, 55 §:n 5 momentin kaltaista kansallista säännöstä, jonka mukaan tilanteessa, jossa työntekijän työaika muuttuu, pitämättömien lomien määrä suhteutetaan siten, että sellainen työntekijä, jonka työaika lyhennetään kokoaikaisesta osa-aikaiseksi, menettää osan palkallista vuosilomaa koskevasta oikeudesta, jonka hän on ansainnut mutta jota hänellä ei ole ollut mahdollisuutta käyttää työskennellessään kokoaikaisesti, tai hän voi pitää kyseisen loman ainoastaan pienemmällä lomakorvauksella.

2) Euroopan ammattilaisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta on tulkittava siten, että sen vastaisena on pidettävä sopimussuhteista työntekijöistä 8.11.2000 annetun Tirolin osavaltion lain, sellaisena kuin se oli voimassa 1.2.2009 saakka, 1 §:n 2 momentin m kohdan kaltaista kansallista säännöstä, jossa kyseisen lain soveltamisalan ulkopuolelle jätetään työntekijät, joilla on enintään kuuden kuukauden pituinen määräaikainen työsuhteinen tai jotka työskentelevät satunnaisesti.